

Un Buen Hombre

A Good Man

(2009, Juan Martínez Moreno)

Een hoogleraar rechten is per toeval getuige van een moord, gepleegd door zijn collega/vriend/mentor. Natuurlijk loopt het helemaal uit de klauwen, als hij besluit dit geheim te houden voor iedereen, inclusief zijn vrouw. Zij vangt logischerwijze de dader namelijk zeer liefdevol op, aangezien deze een dierbare heeft verloren. Dubbellevens maken onderscheid tussen goed en kwaad er niet eenvoudiger op.

Vanzelfsprekend is er ook nog een onderzoek lopende, tevens ruikt een derde collega onraad en hij dreigt te ontdekken wat er gaande is. Dergelijke ontwikkelingen dragen weliswaar bij aan groeiende psychische onrust, maar bijrollen (waaronder ook die van een zoontje) zijn karig uitgewerkt en veroorzaken enige twijfel aan het script, waarin zijweggetjes soms net iets te veel voor de hand liggen, noem het voorspelbaarheid. Een onvermijdelijke rol van de kerk is onderbelicht, veel meer dan een hypocriet ogende hosti komt niet in beeld. In de intieme gesprekken tussen de twee getormenteerde zielen, een biecht bij knapperend haardvuur als sfeervol hoogtepunt, komt *Un Buen Hombre* beter uit de verf. Hier botsen rechtvaardigheid en loyaliteit op intelligente wijze, worden moreel discutabele overwegingen invoelbaar. De essentiële vraag wat nou precies een 'moordenaar' definieert, wordt bijna letterlijk gesteld en klinkt toch niet opgedrongen. Façades worden fascinerend.

De camera blijft stevast soepeltjes langzaam en toont steriel huishouden net zo kalm als stortregen. Ook de muziek dient duidelijk niets meer dan een ondersteunende rol. Dit is geen film die pocht met techniek, maar prima professioneel gebruik wordt duidelijk niet geschuwd. Regisseur Juan Martínez vindt een paar keer per decennium waardering op festivals en lijkt zich thuis te voelen in de relatieve marge. In die traditie past (te licht voor drama, te serieus voor thriller, dus vergeet groot publiek maar) *Un Buen Hombre* uitstekend.

Theoretische rechtvaardigheid dekt schrijnende praktijk nooit, zo bewijst dit weinig baanbrekende doch aangename drama maar weer eens. Hoewel deze film comfortabel afgerond oogt, blijft het ongemakkelijke morele dilemma tot na de aftiteling bestaan. Redelijk geslaagd onschuldig, dat is het verdicht.

Menno Peeters, 2 maart 2010

speelduur:
97 min.

cast:
Tristán Ulloa - Vicente
Emilio Gutiérrez Caba - Fernando
Nathalie Poza - Paula
Alberto Jiménez - Daniel
Miguel de Lira - Teniente
Noelia Noto - Marisa

script:
Juan Martínez Moreno

cinematografie:
Gonzalo F. Berridi

muziek:
Sergio Moure

